

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1896/2006, millega luuakse Euroopa maksekäsmenetlus⁽¹⁾, artikleid 20 ja 26 tuleb tõlgendada nii, et nende sätetega on vastuolus Euroopa maksekäsu vaidlustamiseks viidatud määruse artikli 16 lõikes 2 ette nähtud 30päevase tähtaja katkestamine COVID-19 pandeemiaga kaasnevaid meetmeid justiitsasjades käsitleva Austria föderaalseaduse (Bundesgesetz betreffend Begleitmaßnahmen zu COVID-19 in der Justiz) § 1 lõikega 1, mis sätestab, et kõik tsiviilkohtuasjade menetlusõiguslikud tähtajad, mille kulgema hakkamist põhjustav sündmus on aset leidnud pärast 21. märtsi 2020 või mis ei ole nimetatud kuupäevaks veel lõppenud, katkevad kuni 30. aprillini 2020 ning hakkavad uuesti kulgema 1. maist 2020?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 399, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem (Madalmaad) 13. jaanuaril 2021 – I, S versus Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Kohtuasi C-19/21)

(2021/C 128/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: I, S

Vastustaja: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Eelotsuse küsimused

1. Kas Dublini määruse⁽¹⁾ artiklit 27 tuleb – vajaduse korral – koosmõjus harta artikliga 47 tõlgendada nii, et palve saajaks olev liikmesriik on vastuvõtmispalve tagasilükkamise korral kohustatud andma palve esitajaks olevas liikmesriigis viibivale ja Dublini määruse artikli 8 (või artiklite 9 või 10) alusel üleandmist taotlevale taotlejale või tema pereliikmele Dublini määruse artiklite 8, 9 või 10 tähenduses õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus?
2. Kas juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt ja Dublini määruse artiklist 27 ei tulene õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, tuleb harta artiklit 47 – koosmõjus põhiõigusega perekonna ühtsusele ja lapse parimate huvidega (nagu on sätestatud Dublini määruse artiklites 8–10 ja põhjenduses 19) tõlgendada nii, et palve saajaks olev liikmesriik on vastuvõtmispalve tagasilükkamise korral kohustatud andma palve esitajaks olevas liikmesriigis viibivale ja Dublini määruse artiklite 8–10 alusel üleandmist taotlevale taotlejale või tema pereliikmele Dublini määruse artiklite 8–10 tähenduses õiguse tõhusale õiguskaitsevahendile kohtus?
3. Juhul kui esimesele küsimusele või teisele küsimusele (selle teisele osale) vastatakse jaatavalt: milline liikmesriik peab taotlejale või tema pereliikmele teatama palve saajaks oleva liikmesriigi otsusest lükata vastuvõtmispalve tagasi ja õigusest see otsus vaidlustada ning millisel viisil tuleb seda teha?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise ees (ELT 2013, L 180, lk 31).